

WILLINGNESS TO COMMUNICATE IN ENGLISH AMONG
UNDERGRADUATE STUDENTS IN BANGKOK

PICHAPORN PUNTULARB 5637498 LCCD/M

M.A. (LANGUAGE AND CULTURE FOR COMMUNICATION AND DEVELOPMENT)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: SUMITTRA SURARATDECHA, Ph.D.,
NATTHAPONG CHANYOO, Ph.D.

ABSTRACT

This study aimed to investigate the level of willingness to communicate in English among undergraduate students and to examine the psychosocial factors (gender, communication apprehension, self-perceived communication competence, motivation, personality, and content and familiarity) that affect their willingness to communicate in English. A mixed method was used in this study. The participants comprised of 450 fourth year undergraduate students majoring in the fields associated with AEC professions mobility including medical and dental services, nursing, accounting, surveying, engineering, architecture, and tourism. The research instruments employed were a questionnaire and a focused group interview. The findings revealed that undergraduate students in Bangkok are willing to communicate in English language at a moderate level. They seemed to have a higher level of willingness to communicate in English with friends rather than strangers and acquaintances, which was consistent with the focused group interview. The self-perceived communication competence and motivation factors correlated significantly with the willingness to communicate in English at $p = 0.01$ and $p = 0.05$ levels, respectively. The results from this study revealed factors which affect Thai students' willingness to communicate in English and would help educators to develop more effective ways in teaching English speaking skills.

KEY WORDS: WILLINGNESS TO COMMUNICATE/ COMMUNICATION
APPREHENSION/ SELF-PERCEIVED COMMUNICATION
COMPETENCE/ MOTIVATION

127 pages

ความเต็มใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานคร
WILLINGNESS TO COMMUNICATE IN ENGLISH AMONG UNDERGRADUATE
STUDENTS IN BANGKOK

พิชชาพร พันธุลาก 5637498 LCCD/M

ศศ.ม. (ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและพัฒนา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: สุมิตรา สุวรรณ์เดชา, Ph.D., ญัฐพงษ์ จันทร์อยู่, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับความเต็มใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานคร และ (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (เพศ, ความวิตกกังวลในการสื่อสาร, การรับรู้ความสามารถในการสื่อสาร, แรงจูงใจ, บุคลิกภาพ, และเนื้อหาและความคุ้นเคย) ที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาคือนักศึกษาชั้นปีที่สี่จำนวน 450 คน และต้องเป็นนักศึกษาที่กำลังเรียนในกลุ่มสาขาอาชีพเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในอาเซียน ได้แก่ แพทย์, ทันตแพทย์, พยาบาล, นักบัญชี, นักสำรวจ, วิศวกร, สถาปนิก, และการท่องเที่ยว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ผลจากการวิจัยพบว่าระดับความเต็มใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษามีระดับความเต็มใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษค่อนข้างสูงเมื่อสนทนากับเพื่อนมากกว่า สนทนากับคนแปลกหน้าและคนที่เพิ่งรู้จักซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม ปัจจัยการรับรู้ความสามารถในการสื่อสารและแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p = 0.01$ และ $p = 0.05$ ตามลำดับ ผลจากงานวิจัยนี้ทำให้รู้ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความเต็มใจในการสื่อสารของนักศึกษาและยังสามารถช่วยนักการศึกษาในการพัฒนาการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ